

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Săptămâna Patimilor

„Priveghiați și vă rugați“ — ne zice însuși Mântuitorul Hristos, la Sf. Evanghelist Marcu 14, 38

Suntem în Sf. Săptămâna a Patimilor Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos. Creștinii se adună pretutindeni, în pâlpări de lumini și'n prohod înduioșetor de olopote, să asculte sfășietoarea istorisire a suferințelor Nazarineanului. Nu este ochiu omenesc simțitor, să nu se umezească de lacrimi, și nu este inimă înțelegătoare, să nu se cutremure. Firea însăși plânge, în fachiolul negru al nopților de veghe. E timpul atât de mișcător al sfințelor denii.

Glasul preoților, îmbrăcați în odăjdii de doliu, răsună atât de cutremurat în naosurile bătrânelor bisericuțe strămoșești. Și, între picuri de făclii, între suspine de durere, sufletele noastre văd aievea pe Omul-Dumnezeu, vândut de ticălosul Iuda, scuipat și bătut de norodul nerecunoscător, chinuit de soldați, batjocorit de slugi.

— „Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și cu sulițe, ca să mă prindeți. În toate zilele am fost cu voi, învățând în templu, și nu m'ați prins. Dar trebuie să se împlinească scripturile“ — suspină Cel preainalt. (Marcu, 14, 49).

Apoi s'a adunat sinedriul, toți arhierii și bătrânii și carturarii iudevești. Și căutau mărturie în potriua lui Isus, ca să-l omoare. Iar cel mai mare, rupându-și hainele zise: „Ce nevoie mai avem de martori?“ Și ei toți l-au judecat vrednic de moarte, începând unii a-l scuipa, a-i acoperi fața, a-l lovi cu pumnii și a-i zice: „Procește!“ Iar slugile îi dădeau palme“. (Marcu, 14, 65).

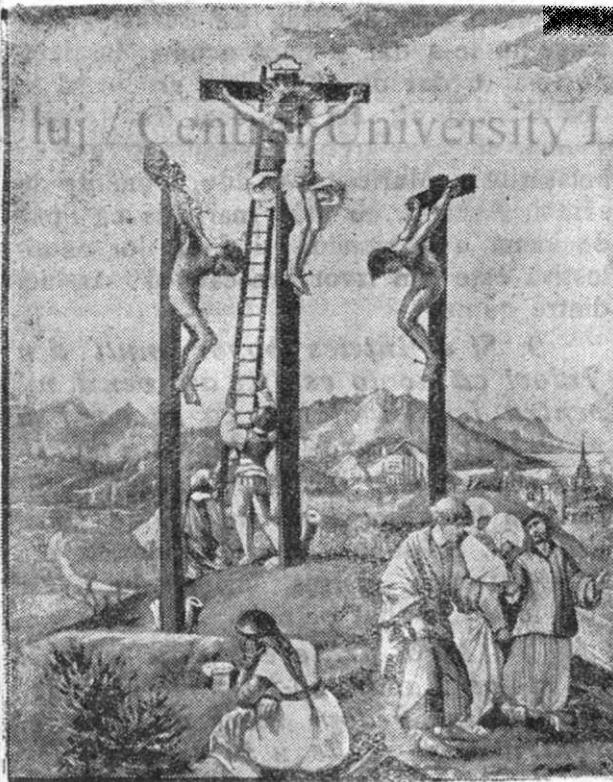
Unde se pomeneste în toată istoria lumii, de când răsare și sfințe un soare pe ceriu, suferință și batjocură ca aceasta? Unde-i tiranul care să fi iscodit vreodată chinuri mai cumplite și mai crunte? Cu adevărat „ca un miel spre junghiere s'a dat lor“, ca să se spele păcatele tuturor.

— „Dupăce astfel își bătură joc de dânsul, îl desbrăcară de purpură, îl îmbrăcară cu vesmintele lui și-l duseră să-l răstignească“ — povestește mai departe același Sf. Evanghelist Marcu (15, 20).

Iar o vestită scriitoare creștină

(Selma Lagerlöf) arată astfel, cu pioasă închipuire, drumul spre pierzare:

— „Înainte de Isus alergau țângăi sălbătăciți, voind să vadă răstignirea. Își desfăceau cale cu putere nebună, înălțându-și brațele în avânt smintit și scoțând din gâtleri răcnete neînțelese, voioși că vor avea o priveliște mai rară. În urma lor pășea o ceată mare de



osmeni în haine lungi. După vedere erau fruntașii cetății. În urma lor veneau muieri. Multe dintr'ânsele cu obraji opăriți de lacrimi. O întreagă oaste de cerșitori și de schilozi, se silea și ea înainte, sbierând tare, de te asurzeau... La spate veneau câțiva soldați romani, pe cai înalți. Aveau grijă să nu poată năvăli nimenea din mulțime la prizonier și să-l scape...

Condamnatul se clătina din când în când, sub greutatea crucii. Se târa tot mai încet înainte. Călăii i-au legat funie de sârmă în jurul mijlocului și smânceau de dânsa, ca să-l silească mai tare. Iar când au smâncit odată mai cu putere, a căzut la pământ și a rămas acolo jos, cu crucea pe spate“.

Dar scripturile trebuiau să se împlinească:

— „Și siliră pe un oarecare Simon din Cirene, tatăl lui Alexandru și al lui Rufu, care se întorcea dela țarină, să-i ducă crucea lui“ — povestește iarăși Evanghelistul. — „Apoi îl duseră la locul numit Golgota, care se talmăcește locul căpăținii. Și-i dădură să bea vin amestecat cu smirnă... și era ceasul al treilea“. — „Împreună cu dânsul răstigniră doi tâlhari, unul la dreapta și celalalt la stânga lui. Astfel se împlini Scriptura, care zice: S'a numărat între cei fără de lege“. — „La ceasul al șaselea se făcu întunec peste tot pământul până la ceasul al nouălea... Iar la ceasul al nouălea strigă Isus cu glas tare: „Eloi, Eloi, lama sabactani“, care însemnează: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m'ai părăsit? Unii din cei ce erau aproape, auzându-l, ziceau: strigă pe Ilie. Și îndată alergă unul și muie un burete în oțet, apoi punându-l într'o trestie i-l dădu să bea zicând: Lăsați să vedem dacă vine Ilie să-l coboare. Dar Isus, strigând cu glas tare își dădu sufletul. Și vălul templului se rupse în două de sus până jos. Iar sutașul, care stătea în fața lui, văzând că-și dăduse sufletul... zise:

— „Cu adevărat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu“.

Am arătat mai sus, cu scoateri din sf. evanghelie și de aiurea, prea jalnica povestire a Patimilor Domnului nostru Isus Hristos, ca în această săptămână de priveghieri și de creștinești reculegeri, sufletele noastre și mai adânc să se pătrundă de marea taină a Răscumparării, pentru care însuși Fiul lui Dumnezeu a suferit patimi și casne, ca oamenii făcându-se, spre a ne arăta calea care duce la învierea cea de a treia zi. Sfânta Sa biruință a plătit-o cu dureri, cu lacrimi și cu cruce.

Tot asemenea și noi, numai prin lacrimi, prin suferințe, vom putea să ne dobândim învierea din păcate și fărădelegi. Sfințele denii, cari umplu acum cu îndemnuri dumnezeiești toate bisericuțele creștinești dela subsori de dealuri, ne chiamă la priveghiere și rugăciune, la curățire sufletească, după însăși porunca lui Isus, ca să ne facem vrednici de *obșteasca înviere*, atât de mult suspinată și dorită!



Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica VI. a postului mare sau a Florilor (Ioan 12, 1-18).

1. *Mai înainte de Paști cu șase zile, a venit Isus în Vitania, unde era Lazar celce murise, pe care l-a înviat din morți.*

Despre drumul pe care l-a făcut Isus până la Vitania ne istorisește sf. evanghelist Matei la cap 19, 1 și următoarele, Marcu 10, 1 și urm., Luca 18, 31 și urm. În anul acela au căzut Paștile Jidovilor pe o zi de vinere, așa că Isus a sosit în Vitania tocmai înainte cu 6 zile, adică vinerea. Vitania se afla la o depărtare de cam 3/4 de oră de Ierusalim.

2. *Și i-au făcut lui acolo cină, și Maria slujtea; iară Lazar era unul din ceice ședeau cu dânsul.*

Tălcuitorii sfințelor evanghelii nu sunt de aceeaș părere, în ce privește locul sau casa în care s'a dat această cină. Unii susțin că cina a fost dată de o familie fruntașă din Vitania, iară Lazar a fost și el numai oaspe. Alții sunt de părerea că cina a dat-o Lazar dimpreună cu surorile lui, Sf. evanghelist Matei (26, 6 și urm.) și Marcu (14 și urm.) spun că acea cină a dat-o Simon leprosul, care a fost vindecat de către Isus. La această cină a slujit Marta, care și-a dovedit și de altă dată (v. Luca 10, 38 și urm.) marea recunoștință față de Isus. Intre oaspeți se aflau și apostolii (v. stih 4 din sf. evangheliile de astăzi și aseamănă-l cu Matei 26, 8). Oei mai noi tălcuitori sunt de părerea că cina au plătit-o prietenii lui Isus Lazar, Simon și alții, în casa lui Simon leprosul.

3. *Iară Maria, luând o litră cu mir de nard, curat, de mult preț, a uns picioarele lui Isus și le-a șters cu părul său, iară casa s'a umplut de mirosul mirului.*

Era adică obiceiul la Jidovi ca oaspeților de seamă să li-se arête prin tot felul de semne că sunt bine primiți cât și mai bine văzuți. Nardul era o plantă foarte vestită în vremea aceea, care creștea în părțile de miazănoapte și răsăritene ale Indiei. Mirul de nard se făcea din rădăcinele și cotoarele acestei plante. Sf. evanghelist adaugă »curat«, pentru că să arete că mirul de nard se falsifica în vremea aceea. Maria însă a adus mir de nard curat și de mult preț. Cu mirul de nard se obișnuia a se unge cel mult părul capului și barbă, nici decât însă picioarele. De altfel sf. evanghelist Matei (26, 7) și Marcu (14, 3) nici nu pomenesc despre ungerea picioarelor ci numai a capului. Maria, ca să-și arete marea sa dragoste și admirație față de Isus, i-a șters picioarele cu părul.

4. *Deci a zis unul din ucenicii lui, Iuda al lui Simon din Iscariot, care era să-l vândă: 5. „pentru ce nu s'a vândut acest mir cu trei sute de dinari și să se fi dat săracilor?”*

Că ce gheșeftar era Iuda, se vede de acolo că el nu vede în fapta Mariei o dovadă a stimei și recunoștinței aceleia față de Isus, ci o pradă de bani. Mai mult, el prețuește mirul vărsat în 300 de denari, pe când scriitorul roman Plinius de pe acele vremuri spune că o litră de mir de nard era cam 400 de denari. Un denar este cam 40 Lei de astăzi, adică cât un Leu de aur.

6. *Și a zis aceasta nu pentru că doară de săraci avea el grijă, ci pentru că era hoț și avea pungă și purta ce se punea într'însa.*

»A purta« înseamnă aici a fura regulat.

7. *Și a zis Isus: „lasă-o pe dânsa: pentru ziua îngropării mele l-a pășit acesta. 8. Căci pe săraci pururea îi aveți cu voi, iară pe mine nu mă aveți pururea“.*

Și cu privire la tălcuirea stihului 7 sunt mai multe păreri. Unii tălcuitori sunt de părerea că Isus a spus cele dela stih 7 despre mirul ce a mai rămas în vas nefolosit, pe care apoi de fapt Maria l-a păstrat câteva zile, iară în duminica învierii l-a dus la mormântul lui Isus ca să-i ungă cu darul. Alții spun că Isus a primit această ungere a Mariei drept ungere cu mir înainte de îngroparea sa, care s'a întâmplat de altfel cu abia câteva zile în urmă; așadară această ungere numai preînchipuia moartea-i apropiată. În cece privește grija lui Iuda de săraci, Măntuitorul îi cam dă aici peste nas, spunând că dacă așa-i este de drag de săraci, pentru ce nu le-a dat și până acuma, iar dacă nu le-ar fi dat de ajuns, are vreme să le dea și în viitor; ce vine deci ca tocmai acuma, când ar trebui să admire dragostea nefățărîtă a Mariei, să-și aducă aminte de săraci. Aceasta cu atât mai ales că lipsa de inimă a oamenilor și firea lor nemilostivă este un izvor nesecat al sărăciei dintre oameni.

9. *Și a înțeles popor mult din Jidovi că acolo este și au venit, nu pentru Isus numai, ci ca să vadă și pe Lazar, pe care-l înviase din morți.*

»Popor mult din Jidovi« adică locuitorii din Ierusalim și nu membri de ai sinedrului. Și poporul din Ierusalim îi era cam potrivnic lui Isus, învierea lui Lazar însă le-a schimbat părerile.

10. *Iară arhieriei s'au sfătuit ca și pe Lazar să-l ucidă, 11, căci mulți din Jidovi mergeau dela ei pentru el și credeau în Isus.*

Învierea lui Lazar așadară a avut deoparte efecte bune: întoarcerea a mii de cetățeni din Ierusalim la învățăturile lui Isus, iară de alta și efectele rele: îndărăjirea arhieriei împotriva lui Isus și hotărârea de a-l ucide, nu numai pe el, ci și pe Lazar.

12. *Iară a doua zi popor mult, care venise la praznic, auzind că vine Isus în Ierusalim, 13, a luat stâlpi de finic și a ieșit întru întâmpinarea lui și striga: „osana, bine e cuvântat celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israel“.*

»A doua zi«, adică duminică în 10 a lunii Nisan. Isus a intrat în Ierusalim tocmai în ziua aceea, în care, după cum ni-se arată la cartea Eșirei (12, 3), Jidovii aveau poruncă să-și aleagă mielul Paștilor dintre ceilalți miei. Poporul, care-l întâmpinase pe Isus cu stâlpi, a fost abună-

seama popor, mai ales din Galileia, ce se afla deja în Ierusalim pentru a sărbători Paștile. Ramurile de finic sunt, toate populare, semnul biruinței. »Osana« înseamnă »dă ajutor, adă mântuire« și este luat din psalmul 117, 25 și urm.

14. *Și aflând Isus un mânăz azină, a șezut pe el cum este scris: 15, „nu te teme, fata Sionului, împăratul tău vine, șezând pe mânăzul azinei“.*

Cum a aflat Isus mânăzul azinei, ne descrie mai pe larg la sf. ev. Matei 21 și urm. și la Marcu 11, 1 și urm. Că din stih 15 sunt luate din prorocia lui Zaharie 9, 9, dar nu sunt redete din cuvânt în cuvânt. »Sion« înseamnă aici Ierusalim. »Fata Sionului« înseamnă locuitorii orașului Ierusalim. Călăritul pe mânăzul azinei este chipul păcii, Isus așadară intră în Ierusalim ca principe al păcii. De altă parte azinul sau măgarul este totdeodată și tipul smereniei și al blândeții, cece înseamnă că și împărăția lui Isus va fi împărăția păcii și a blândeții.

16. *Iară aceștia nu le-au înțeles ucenicii lui mai înainte; ci, după ce s'a preamărit Isus, atunci și-au adus aminte că aceștia erau scris despre el și ei i le-au făcut lui.*

»După ce s'a preamărit«, adică după coborârea Spiritului Sfânt, care le-a adus lor aminte de toate (Ioan 14, 26). Atunci și-au adus aminte apostolii 1., la intrarea lui Isus pe mânăzul azinei a fost prorocită mai înainte și 2., că și ei însuși au conlucrat la împlinirea acelei prorocii câștigând mai întâi azinul și așezându-l apoi pe el hainele lor, ca să poată ședea Isus fără de a se murdări.

17. *Deci mărturisia poporul că era cu el, când l-a sculat pe Lazar din mormânt și l-a sculat din morți.*

»Mărturisia« adică dovedea poporul cel mult care se adunase în jurul și lângă întâmpinarea lui Isus că el crede de fapt că Isus l-a sculat pe Lazar din mormânt și din morți și că prin urmare nu este ca alți oameni ci are putere de sus. Aceasta se arată de altfel și în stihul ce urmează:

18. *Pentru aceea l-a și întâmpinat pe el poporul, căci a auzit că el făcuse această minune.*

Acest lucru ni-l mărturisesc de altfel și ceilalți patru evangheliști.

* * *

Isus este Mesia cel mult așteptat, căci într'însul s'au împlinit toate prorociile mesianice — împărăția lui Isus este împărăția păcii și blândeții: »Luați jugul meu peste voi și vă răstăpinați dela mine că sunt blând și smerit cu inima«. (Matei 11, 20). — Acelaș popor care strigat duminică: »osana«, joia i-a strigat: »răstăpinați-l, răstăpinați-l«. Așadară să nu ne încredem în popor, care-și schimbă convingerile de pe o zi pe alta și este asemenea zilelor schimbătoare ale lunii April. — Sgârșenia duce multe păcate. Pe Iuda l-a făcut fățarnic vădit, ucigaș și sinucigaș. — Săraci avem cu noi mai mulți, cu cât se înmulțește numărul boșilor și nemiloși.

Părintele Iuliu

Nenorocirea unui orb. Un orb din Brăila, numit Ștefan Nicolae, a ars de săptămâna trecută. Nenorocirea s'a întâmplat în felul următor. Orbul a voit să aprindă o țigară dela lampa cu petrol. Lampa s'a răstăpinat depe masă stropindu-l cu petrol. Din cauza că lampa s'a aprins petrolul depe hainele și chiarul groaznic al orbului a murit.

Comoara cea mare

Iubiților creștini, în sărbătoarea Sfinților Arhangeli se citește la Utrenie Evanghelia dela Mateu (18, 70 urm.), în care se spune, că ingerii păzitori ai copiilor, acolo în ceruri, pururea văd fața lui Dumnezeu, de aceea nu cumva cineva să urgiască vre-un copil! Ci trebuie ca pe copii să-i iubim, ca pe însuși Hristos și să-i luăm de pildă la viața noastră. Numai așa vom intra întru împărăția cerurilor, dacă vom fi și noi umiliți ca și copiii. Și cine va primi un copil străin în numele lui Isus, ea și când ar fi primit pe însuși Isus Domnul...

Iată ce mare preț are sufletul unui copil! Pentru aceea grozavă osindă îl așteaptă pe cel ce smintește un singur copil: „mai bine este lui să se spânzure o piatră de moară de grumazul lui și să se lanseze în adâncul mării”. Și a mai zis Isus: „Lăsați pruncii și nu-i oprțiți pe ei să vie la mine, căci a umora ca această este împărăția cerurilor”...

Dacă Isus așa de mult a iubit pe copii, noi înăi trebuie să-i iubim! Să ne bucurăm de ei, să ținem la ei ca la cea mai mare comoară a noastră. Dumnezeu când a făcut lumea, a creat pe cei dintâi oameni cărora le-a dat putere ca de aici înainte ei să se sporească: „creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul...” În acest chip Dumnezeu din puterea sa dumnezeiască a dat oamenilor, când le-a dat putința să aibă copii.

În Legea Veche era cea mai mare nenorocire, a nu avea copii. Soția lui Iacob, Lia, care a avut șase feciori, la nașterea fiecărui copil preamărea pe Dumnezeu, în aceeași vreme sora ei, Rahila, neavând copii, o pismuia pe ea, până ce nu i-a dat Dumnezeu și ei un fecior. Atunci a strigat și ea: luat a Dumnezeu ocară mea dela mine!

Împăratul David zice la Psalm 127:

„Feriți toți ceice se tem de Domnul, cari umblă în căile lui.

Ostemelele roadelor tale vei mânca; feriești ești și bine-ți va fi fie.

Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale.

Fiii tăi, ca niște tinere odrasle de mătrea împrejurul mesei tale.

Iată așa se va binecuvânta omul cel ce se teme de Domnul.

Bine te va cuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi; pace peste Israel”.

Cu câtă dragoste mama lui Moise nu-și ascunde copilul în trestia apei, numai să-l vadă scăpat cu vicașul! Cum preamărește pe Dumnezeu mama lui Ion Botezătorul, când vede, că Dumnezeu a hotărât să ridice ocară ei dintre oameni! Și cum s'au slobozit din defăimarea renașterii de copii, sfinții Ioachim și Ana, prin nașterea Precurarei! Și ce durere e la mamele din Villaim, când din porunca nemiloasă a lui Irod li-se ucid copiii cu grămada: „Glas în Rama z'a auzit, plângere și țipăt mult: Rahil țepi plânge pe fiii săi și nu vrea să se mângâie pentru că nu mai sunt...”

Cum trebuie deci noi să prețuim copiii pe cari ni-i dă Dumnezeu, și să ne îngrijim de creșterea lor! Tata, să știe că pe el l-a rânduit Domnul să fie tata, să aibă de cine se îngrijească, pe cine crește întru frica lui Dumnezeu; să fie cine să rămână pe urma lui, să-i poarte numele și să-i ridice cinstea! Femeia măritată să știe, că ea e rânduită să fie mamă; să știe că acei copilași, pe cari ea e rânduită să-i aibă au dreptul la viață. Ea trebuie să-i crească, în

brațele ei, pe genunchii ei; să-i lumineze la minte, să le formeze sufletele, de când vede prin zimbet pe buzele lor, căci ea li învață, de ce și când să zîmbească. Cel mai mare lucru pe lume, după lucrarea preotului, e lucrul ce-l sîvârșește o mamă; formarea sufletului. Precum nutrește ea trupul copilului cu trupul ei, așa după ce copilul a supt pieptul mamei, primește din sufletul ei în sufletul său....

Iată, iubiților mei credincioși, v'am arătat pe scurt, ce comoară mare sunt copiii pentru noi. Numai ingerii din cer sunt mai mult decât aceștia. În schimb omul, care nu iubeste pe copii, ei li urăste și nu vrea să-i aibă ori să știe de ei, acela nu este om, el este diavol în piele de om, precum v'am mai spus-o și am să s'o arăt înăi nu peste mult, — sfârșește părintele predica de Arhangeli.

Dr. Nicolae Brînzeu
canonic în Lugoj

Serbarea studenților dela Academia teologică din Blaj

Duminecă, în 29 Martie, după masa la ora 5, s'a ținut în sala de gimnastică a liceului de băieți din loc, serbarea studenților dela Academia teologică din Blaj, anunțată de gazeta noastră în unul din numerele trecute.

S'a desfășurat un program bogat, cântări, declamări și o cuvântare. A vorbit președintele Societății de lectură a studenților, *Ion Mihai* din anul IV lămurind într'o scurtă dar înche-gată cuvântare, scopul serbărilor pe cari societatea le dă la Blaj an de an. A declamat apoi *Augustin Misarș* din anul III, „Odă sf. Marie” de I. Gârleanu, după care corul acompaniat de orhestră a cântat „Cânt de slavă” de Chr. Rink. A urmat „Belsazar” de Șt. O. Iosif, declamată de *Aurel Jidav* anul III, și „Corul soldaților”, acompaniat de orhestră, de Gh. Gounod. Punctul următor a fost „Hristos a înviat” de Al. Vlahuță, declamată de *Gh. Ignat* an III.

După o scurtă pauză a urmat „Brâncoveanul Constantin”, poem dramatic pentru cor bărbătesc, în care se descrie moartea domnitorului muntean și a fiilor săi, cari au voit mai bine să cadă răpuși de spada turcească decât să se lapede de legea creștinească. A cântat corul Academiei de teologie acompaniat de orhestra *prof. Iuliu Mureșianu* dela Turda, fiul vestitului compozitor muzical I. Mureșianu, autorul poemului „Brâncoveanul Constantin”. În orhestră a cântat, pe lângă d. Iuliu Mureșianu și d. *Gh. Hoca*, blăjan de origine, priceput cântăreț de vioară la Cluj.

Au cântat ca soliști *I. Mihail*, *Al. Chortec*, *D. Mohiltski*, *N. Vescan*. Rolul Brâncoveanului, cu îngrijorări în fața primejdiei, dărz când e vorba de legea lui și cu resemnări în glas la voia Domnului, a fost cântat de *N. Pepene*, teolog absolvent, iar rolul sultanului, cu mândrie în glas și tărie, reprezentând împărăția turcească, și aspru când e vorba de poruncă, a fost cântat de *Iacob Târziu*, teolog absolvent.

Toate punctele de cor și orhestră din program au fost conduse de d. *Celestin Cherebeștu* prof. la Blaj. Publicul, numeros, sala de gimnastică plină până la ultimul loc, a aplaudat călduros pe conducător și pe cei cari au susținut punctele programului. Rezultatul material a fost deopotrivă cu cel moral. Prin el fondul pentru monumentului lui „Inocențiu Micu Clain” s'a mărit simțitor.

† Alexandru Ciura

Joi, în 26 Martie, a murit la Cluj *Alexandru Ciura*, fostul director al liceului „Gheorghe Barițiu” de acolo. S'a stins ca o lumină bătută puternic de vânturi năpraznice. O boală lungă și grea l-a măcinat mereu puterile pumnului de țărăniță, pornindu-l pe drumul veșniciei în acest început de primăvară.

Blajul s'a îndoliat când a primit trista veste și în multe locuri au curs lacrimi amare pentru cel ce aștepta la Cluj în fața groapel deschise. Căci în cei aproape 20 de ani cât a muncit în școlile și tipărița Blajului, a legat pretinzi și a săpat în suflete amintiri ce nu se uită. Tovarășii de descăle și-l amintesc revărsând prin lumina ochilor valuri de blândețe și de dragoste frățească. Așa a fost la Academia de teologie, unde și-a început călăria, căci răposatul a fost preot, și așa a fost la liceul de băieți.

În Blaj a lăsat amintiri neșterse nu numai ca dascăl și prieten binevoitor, ci și ca gazetar. A condus gazeta locală „Unirea”, pe vremea când apărea zilnic, în timpurile turburi din spre sfârșitul războiului, înscriind cu glorie acel an în istoria gazetei.

Dar, *Alexandru Ciura* n'a fost numai al Blajului și al liceului în brazda cărnia a căzut muncind. A fost al Ardealului, căci prin peana sa mălastră a ajuns între cei mai de seamă scriitori ai acestei provincii. Încă în tinerețe a întemeiat în Capitala Ungariei revista „Lucațarul”, în paginile căreia falangă întregă de mari luptători naționali și-au tipărit gânduri luminoase pentru oropsitul popor românesc.

A scris apoi cărți, în rândurile cărora a închis multă simțire și multă gingășie sufletească. A prins în slove neplăcutoare visuri de tinerețe, în unele cărți, sărăcia în care Moșii își trăiesc viața printre munții ce poartă aur și frământările studențimii ajunsă să înfrunte viața în furnicarul orașelor universitate, ca Cluj și Budapesta. A urmărit apoi, ca un cântăreț din povești, pe fiicării ardeleni porniți spre fronturile Galileei și ale Albaniei, cu soare în ochi și nădejdi în suflet, și le-a cântat apusurile din lucrarea ochilor și nădejdiile risipite. A cântat din coarde anume stranite pentru sufletul țărânului ardelen, legat de nevestă, copii și moșie. A prins apoi în slove figurile unor bărbați de seamă ai neamului ca Iosif Vulcan, Grigore Sima, ale dascălilor dela Blaj *Nicolae Popescu* și *Ioan German*. Și-a tipărit încrările la Blaj, Budapesta, Beiuș, Orăștie, București, Cluj, și în alte părți.

Înmormântarea fostului dascăl, gazetar și priceput mânăitor de condelu, s'a făcut sâmbătă în 28 Martie, la Cluj, cu pompa convenită. A slujit sobor de preoți și canonici, de față fiind și *P. Sf. Sa Episcopul Iuliu Hossu al Clujului*. Au fost reprezentate toate autoritățile școlare, civile și militare. Seria cuvântărilor multe a fost începută de pâr. canonic *Ion Agârbiceanu* în numele bisericii. *D. Ștefan Pop*, directorul liceului de băieți din Blaj, a vorbit în numele Blajului, în drum spre mormânt, în str. Barițiu unde e școala a cărui director a fost, profesorul *Volculescu* a rostit o mișcătoare cuvântare. Iar în fața gropii, elevul *Ionel Pop* din cl. VIII și-a luat rămas bun, în numele colegilor, dela fostul director, cu lacrimi în ochi.

Alexandru Ciura, își doarme acum somnul de vecl în cimitirul Clujului. *Fie-l somnul lin!*

Citiți „UNIREA POPORULUI”



„Agru“ în comuna Moclar jud. Bihor

„Cercul agrist din Hodod și împrejurime“ a organizat în ziua de Duminică 22 Martie o înălțătoare serbare religioasă-culturală în comuna Moclar, sub conducerea dlui Alexandru Vădărescu, președintele cercului. Serbarea a avut loc în localul școlii primare, unde s'a adunat o mare mulțime de credincioși, nu numai din comuna Moclar, ci și din împrejurimi, în frunte cu preoșii, învățătorii și alți intelectuali ai satelor.

Cuvântul de deschidere l-a rostit d. președinte Al. Văcărescu, vorbind despre curățirea pe care trebuie să-o facă sufletului său fiecare creștin, spre a putea primi pe „împăratul măririi“ Hristos. Au urmat frumoase cântări și declamări ale școlărilor sub conducerea dlui inv. director Vasile Fășle. Secretarul cercului, d. director școlar din Dumbrăvița Ioan Titton, a vorbit despre ținerea sărbătorilor creștinești poruncite de biserică și a combătut credințele deșarte, superstițiile, boscosnele.

Elevii și elevele școlii primare din loc au înălțat mai multe dansuri naționale, sub conducerea D-șoarei învățătoare Florica Bulca, cari au plăcut mult. Cu mare plăcere și cu mult folos a fost ascultată apoi conferința Dnei învățătoare Maria Muntean, preoteasă în Vintiri, care a vorbit despre „Rolul mamei creștine în creșterea copiilor“. Bunele învățături din conferință se văd aplicate mai întâi chiar la elevii din școala Dnei Manteanu, cari trăiesc îngerește și sunt ca niște pomiori bine altoși, spre bucuria părinților și binele țării.

Numeroase și însufleșite laude au secerat plesetele de teatru, jucate de școlarii din loc, sub conducerea dlui învățător Fășle.

Serbarea dela școală a fost încheiată prin cuvântările dlui Fășle, Văcărescu și a Părintelui Pantea, preot local, care a arătat roadele bunei înțelegeri și a dragostei frățești. La sunetul clopotului întreg publicul de față s'a înșiruit în impunător alai creștinesc spre biserică parohială, unde P. Virgil Muntean a slujit „Binecuvântarea euharistică“. Răspunsurile le-a dat corul țărănesc din Holod, condus de Păr. Victor Ghergarlu, învrăstat cu corul din Vintiri al Păr. Muntean.

A predicat înălțător Păr. Cornel Marian din Rogoz despre: „Răsplata Domnului față de răsplata lumii și armata lui Hristos față de armata diavolului“, încheind cu mișcătorul îndemn „Să trăiască Hristos în sufletele noastre!“.

Corul țărănesc din Moclar, condus de Bădicul Pantea, tatăl vrednicului preot din loc încă a făcut frumoasă față comunei prin cântările religioase, cari de cari mai bine executate și mai minunate!

Cel cari au fost de față la serbarea Agrului în Moclar, vor pomeni timp îndelungat clipe de adevărată înălțare sufletească pe cari le-au trăit acolo. Cu adevărat sunt vrednici de mare laudă și de urmat, toți cei cari au pregătit și au organizat o asemenea serbare, care face cinste Agrului, preoșilor, învățătorilor și tuturor celor ce au la inimă înălțarea poporului nostru prin vestirea cuvântului dumnezeesc.

Agristul

Sinod protopopesesc la Blaj

Preoșimea din protopopiatul Blajului, sub conducerea P. O. D. protopop A. C. Domșa, a ținut, marți în 31 Martie, sinodul de primăvară la Blaj.

De dimineață preoșii s'au spovădit, a urmat apoi sf. liturghie, — cu predică Cl. D. D. Neda, profesor la Academia de teologie — și eumineoările.

În ședință s'au ținut două conferințe. A păr. Moise Sârbu dela Spătas și Mihai Cristea dela Cergul Mic. În sinod s'a votat o moțiune în care preoșimea protestează împotriva știrilor false, publicate în ziarul „Universal“ dela București, spunându-se că credincioșii trec în grupuri la ortodoxie, în mai multe comune aparținătoare acestui protopopiat. Mișcarea ce a fost în comuna Valea Lungă, în jurul căreia s'a făcut atâta valvă, e aproape liniștită, și propagandiștii ortodoxi au trebuit să-și schimbe cuibul căci se vede că l-au slădit pe temeiul șubred.

După sinod, a urmat masa comună la Școala de menaj.

Misiuni sfinte în Gherța-Mare

Zilele de 21—25 Martie au fost pentru comuna noastră un adevărat dar cereșc, o minunată sărbătoare de primăvară prin „Misiunile sfinte“ cari s'au ținut aici în zilele amintite. Misiunile au fost conduse de către Rev. D. Ludovic Vida canonic în Baia-mare.

Primăvara auzise. Fiecare era veselă. Prin grădini și livezi mii și mii de flori surideau dulci în întâia zi de primăvară. Păsările par că erau mai șubredale ca alte dăți. La soarele plugului, țărâna își cânta cu mai mult foc doina și brazda neagră se răsturna spornică, plină de promisiuni pentru un viitor mai bun. Într'un cuvânt, natura trăia clipe de fericită vieceală, în toată trezirea primăvăratică.

Clopotele bisericii încep să sune și ele în cântec de bucurie, odată cu sosirea mult doritului Părinte dela Baia-Mare care este primit în fața bisericii de întreaga parohie. Îl salută președintele Agrului în numele credincioșilor, (pentru că Păr. Protopop local îl întâmpinase la autobuz) și a asociațiilor din această de Dumnezeu binecuvântată parohie.

Cuvântul de răspuns al P. Sfinției Sale este foarte promițător și sufletele bunilor credincioși se deshid larg, întocmai ca florile la razele binefăcătoare ale unui soare cald. Tot atât de călduros și de pătrunzător a fost glasul părintesc în tot decursul Sfințelor Misiuni dovada că s'au împărțit cu sf. Taină a Cuminecăturii nu mai puțin ca 723 de credincioși dintre 890 locuitori căți are comuna noastră. Această strălucită reușită se datorește, fără îndoială, în locul întâi marelui dar de orator al Rev. D. Canonic Vida și în al doilea bunei pregătiri a credincioșilor cărora Provia cerească le-a hărăzit un preot atât de bun și de distins în persoana Păr. Protopop Iustin Pop, parohul local.

Dacă fiecare parohie din țara noastră ar avea asemenea conducători și asemenea credincioși, îmi permit a crede și susțin cu toată tăria, că luptele politice și, mai ales cele confesionale, ar înceta pe acest pământ românesc, căruia l-a fost dat să vadă stăta ură pretutindeni. Ar înceta, fiindcă toți creștinii ar fi pătrunși de simțământul dragostei și al iubirii aproapelui care, este atât de dezvoltat în parohia Gherța-Mare și întărit prin sf. Misiuni, încât ar fi în stare să înfrunte orice atac!

Tot în decursul sf. Misiuni s'a făcut primirea solemnă a membrilor reuniunii mariane

„Bunavestire“. Marți seara, în 24 Martie, s'a făcut la cimitir o foarte înălțătoare procesiune.

Tot timpul liber Păr. Canonic și l-a trebuit vizitând bolnavii din casă în care duzând pretutindeni binecuvântare și împărțind pe cei neputincioși. Cele cincizeci de Misiuni au trecut ca elipsele. Am ascultat în total 14 predici, ale aceluiași vrednic preot. Nu găsim cuvinte a descrie acele sfinte, cari vor rămănea neșterse în inimile lor ce au fost de față.

Despărțirea a fost, cum era și de așteptat, atât de greă, încât n'a fost om în biserică nu verse șiroaie de lacrimi, dar datorită misionar îl chema pe preaiubitul predicator în alte părți și a fost silit să ne părăsească.

Dumnezeu să-i ajute și să-l răsplătească cu darul și cu îndurările Sale.

Titu Diaconu

Conferința religioasă în Dicioșanmărtin

Dumnezeu, 29 Martie, credincioșii bisericii române unite din Dicioșanmărtin au avut plăcerea și fericita ocaziune să asculte conferința religioasă a Păr. Profesor Dr. Liviu Cănezu din Blaj. Ca fii credincioși ai sfintei biserici române unite, cu care suntem de trei ori înruditi: prin nume, prin sânge și credință, dragoste sinceră și nobilă mândrie primim. Apostolii Blajului cultural și religios, cari ostent și ostensec și în prezent, pentru pădăirea culturii și întărirea conștiinței naționale și a mântuirii noastre sufletești și lașcem: Bine e cuvântat cel ce vine întru nume Domnului!

Conferința Păr. Dr. Cănezu a avut ca subiect: *Isus trădește în mijlocul nostru*, în mod real, prin biserică sa, de unde decurge pentru noi credincioșii sfânta datorie de a ascultare deplină și necondiționată învățăturile sale și propovăduitorilor și, preoșilor, cari prin administrarea sf. Taine, ne conduc la scopul pentru care am fost creați, la sfintele și la viața eternă. Credința noastră trebuie să fie vie, umplută de fapte în consonanță cu învățătura bisericii. Unul fiecare din noi trebuie să fim apostoli și ostași ai sf. noastre biserici catolice, gata în orice moment a sigila viața noastră învățăturile ei.

Conferința a fost ascultată cu vie plăcere și cu mult folos sufletesc, nu numai de credincioșii bisericii noastre din loc și satele învecinate, ci și de credincioși aparținând altor biserici. Ar fi de dorit și de mare folos pentru noi, cei de aici, ca tot mai des să fim onorați de asemenea conferințieri. Simțim o mare bucurie ca să începem și la noi, în Dicioșanmărtin, datina mult doritelor și folositoare misiuni populare. *Pământul e lucrat și timp a sosit!*

Vasile Abușan
profesor

Zile de sărbătoare la Ceuaș de Câmpie

În zilele de 27—29 Martie s'au ținut la Ceuaș de Câmpie, depărtare de 11 kilometri dela Târgul Mureș, misiuni sfinte.

Cel ce a fost trimis de către Reuniunea noastră de Misiuni ca să predice cu acest prilej, a fost primredactorul nostru, Păr. Ioan Maior, care a ținut vineri seara, după aceea o predică, sâmbătă trei, iară duminică tot cu totul 7 predici.

Ceace i-a plăcut mult predicatorului, a fost dragostea cu care a fost ascultat și răspunsul exprimată prin acel popor după fiecare predică. Satul întreg cu mic cu mare, cu bătrâni de 70—80 ani în frunte, a ținut să-l

culte, așa că bisericuța de pe vârful dealului s'a dovedit prea strâmtă pentru mulțimea ascultătorilor, iară trei predici au trebuit să se țină afară, sub cerul liber.

Duminecă nici sf. liturghie nu s'a mai putut sluji în vechea bisericuță de lemn, că a năvălit poporul din Voiniceni, Bozedi, Herghelia și Moiza și abia a mai încaput în cimitirul din jurul bisericii.

Foarte scumoz a cântat la sf. liturghie corul condus de pâr. Ambroziu Mera al Reuniunii Corale din Ceuaș, iară Reuniunea Mariană a femeilor din Ceuaș, condusă de dna preoteasă, a știut să aranjeze, pe platoul din țințirim, masa altarului, masa prosoamidiei, masa pă-răstaselor și cele două icoane ale Domnului și Precuratsii, de așa, ca să se pară că suntem într'o biserică.

La cuminicare am rămas foarte mulțumiți când, pe lângă cei 38 bărbați și 68 femei cari s'au cuminecat sâmbătă au mai cerut împărțirea cu sfințele, cereștile și de vicată făcătoarele lui Hristos taine, nu mai puțin, de 238 bărbați și 262 femei, așa că numărul complet al celor ce s'au împărțit în oarsul acelor misiuni sfinte a fost de 276 bărbați și 330 femei, adică de 606 persoane.

Domnii preoți cari au ținut să ia parte și să ajute la spovedanii suat: pâr. protopop Etie Câmpeanu din Târgul Mureș, Ion Dredețeanu paroh II. Târgul Mureș, Augustin Nilca din Voiniceni, Ioan Alexandru din Sfântul Gheorgha-Mureș, Aloisiu Simon din Ivăzești, Maxim Pop din Sântioana de Mureș, Eugenia Mesaroș din Chinar și Grigore Friciu din Moiza.

Cesace nu putem lăsa ne pomnit este faptul că s'au cuminecat la sf. liturghie de duminecă dl și dna Ambroziu și Tina Mera dna preoteasă vădava Maria Porav din Moiza, dl notar comunal Gheorgha Tarnăveanu cu doamna, dl învățător Dionisie Tognel din Ceuaș și dl învățător Vasile Fleșeriu din Voiniceni, cu un suvânt toți cărturarilor cari au fost de față, dând astfel pilda cea mai bună țărănilor cari nu-i vor uita niciodată.

Pâr. protopop Etie Câmpeanu s'a îngrijit ca toate să fie bine organizate, oboșind de două ori în cursul sfințelor misiuni până la Ceuaș și dând dovadă că, cu toți cei 77 ani pe cari îi poartă în spinare, este mai tânăr și mai sprintea decât mulți bărbați de 40—50 ani.

Poporul din marginea Câmpiei Ardelene, cu toate că este atât de aproape de orașul Tg. Mureș, a dovedit că este foarte bine condus, că ține la biserică și la așezămintele ei și că-i place să asculte cuvântul lui Dumnezeu. Nici odată și niciiri altundeva n'am văzut atâta recunoștință arătată față de pâr. predicator, ca aici.

Prietor

Sat amenințat de nămol. Locuitorii unui sat din Franța au trebuit să-și părăsească gospodăriile și casele cu groază mare, din pricina unui întins val de nămol, izvorit dintr'un ochiu de mlaștină și răzuit asupra comunei. Două moșnegi din sat n'au vrut să fugă, spunând că vreau mai bucuroși să fie îngropați dimpreună cu tot avutul lor, decât să plece peritorii de foame.

Bația strică prietenia. Câțiva tineri din com. Broșteni s'au dus la crășma satului să-și petreacă. Vinul s'a urcat la cap și preținții au început să se certe. Tânărul Dumitru Bârsan a înjunghiat cu cuțitul pe Ioan Gilgor iar pe Vasile Dica l-a tăiat cu toporul la urechea stângă. Dumitru Bârsan a fost dus la postul de jandarmi, iar răniții la spital.



Germania tot îndârjită

Scriam în numărul trecut al gazetei că Germania a răspuns puterilor cari au iscălit contractul dela Locarno, că nu primește propunerile făcute de ele. Răspunsul acesta n'a fost cel definitiv, cel din urmă. S'a spus așa: Nu primim acele propuneri cari ating »onoarea națiunii germane« și cari vreau »să înlăture egalitatea de drepturi a Germaniei«. Nu s'a spus amănunțit cari sunt acele propuneri. În schimb Hitler a adăugat: Vom da în curând un nou răspuns propunerilor puterilor locarniene.

În clipa când încheiem numărul de față, răspunsul promis, cel amănunțit, încă nu s'a dat.

Cât ce s'a auzit răspunsul cel dintâi, cel provizoriu, Franța a spus: Nu vreau să știu nimic de ce spune Germania. Și-a trimis armate în Renania, împotriva contractelor de pace, cerem să le scoată imediat. Acelaș răspuns l-a dat și Belgia. Pentru că să se poată lua măsuri mai trebuia răspunsul Angliei și al Italiei, căci și ele au iscălit contractul dela Locarno. Italia n'a săspuns și se crede că ea va răspunde așa: Da, voi face ce veți cere, dar cu o condiție. Să-mi dați mână liberă în Abisinia. Să mă lăsați să fac acolo ce vreau.

Anglia a spus cam următoarele. Ne-am legat că vom apăra contractul dela Locarno, trebuie să-l apărăm căci așa cere cinstea și omenia. D. Eden, ministrul de externe al Angliei, a spus așa: Nu vreau să fiu eu cel dintâi ministru de externe englez care își calcă vorba dată. Am iscălit contractul dela Locarno, trebuie să ne ținem de el.

Când încheiem foaia, lucrurile stau așa. Se așteaptă răspunsul amănunțit al Germaniei care va fi dat săptămâna aceasta. După ce acest răspuns va fi primit, puterile locarniene — Franța, Belgia, Anglia și Italia — se vor întruni din nou să vadă ce-i de făcut.

Alegerile din Germania

După ce d. Hitler a spus lumii, la începutul lunii trecute, că nu se mai ține legat de contractul de pace dela Locarno, a disolvat imediat parlamentul chemând pe cetățeni la vot pe ziua de 29 Martie. Prin aceasta a vrut să dea poporului prilejul să spună dacă ce-a făcut e bine făcut sau nu.

Alegerile s'au ținut duminica trecută și cu acel prilej a fost în întreagă Germania o însuflețire de nedescris. Numai cântece și marșuri din zorii zilei până seara. În multe orașe s'au tras clopotele ore întregi.

Au votat și bolnavii din spitale. Au fost duși pe sus, pe paturi. Unul dintre bolnavi a murit cât ce a votat.

Pe străzile orașului a fost purtat un bou pe care era scris: Cine nu votează este un bou.

S'a votat pentru întâia oră în aer și pe apă. În aer au votat călătorii de pe un aeroplan. La ora votului, călătorii au trecut la urnă și au votat.

Pe apă au votat nemții din România, căci și nemții din alte țări au fost invitați la vot. Pe pământul țării noastre nu-i permis să se voteze pentru țară străină. Atunci ce s'a gândit Hitler? A trimis un vapor nemțesc care s'a oprit în Marea Neagră, în dreptul Constanței, departe de țarm. Partea aceea a Mării, dela țarm încolo câteva zeci de km. e a tuturor. Nemții din România s'au dus cu alt vapor dela Constanța până la vaporul nemțesc și acolo au votat.

În seara votării mulțimea s'a strâns în fața palatului unde era Hitler și a cerut stăruitor să se arate. Mulțimea l-a întâmpinat cu urale ce se pierdeau în noapte până la mari depărtări.

Seara târziu, s'a cunoscut rezultatul votului care este următorul. Au votat pentru Hitler 44 de milioane, 489 de mii 140. Au votat împotriva lui Hitler 542 de mii 898.

Deputații cei noi au fost chemați la ședința marțea trecută. În ședința aceea s'a votat și răspunsul Germaniei în ce privește contractul dela Locarno.

Stafii date de minciună în Anglia

În ținutul Kent din țara englezească stă pustiu, de lungă vreme, un castel bătrân. Locuitorii din apropiere privesc, demult, cu groază, zidurile măcinate de ploii și ferestrele negre, oarbe. Nimenia nu îndrăznește să intre în această mare clădire părăsită, mai ales că noaptea se aud acolo sgomote ciudate.

De curând sgomotele din castel s'au înmulțit atât de mult, încât ele au băgat în spaimă mare întreg ținutul. Oamenii vorbesc de stafii cari țipă, miorlănesc, se vaietă și sperie și cucușăile de prin turnuri. Oăinii vecinilor latră și ei cu groază la muzica ce-o fac noaptea stafiele din castelul părăsit.

Veștile despre întâmplările dela castelul din Kent au ajuns și la Londra, capitala Angliei. Și ce s'au gândit societățile de Radiodifuziune, adecă de răspândire a cântecelor prin undele electrice? Ia' să prindem noi sgomotele ce le fac stafiele acolo și să le facem auzite în toată lumea! Ar fi o strașnică afacere..!

Zis și făcut. Au ales nește ingineri curagioși, le-au dat toate uneltele de lipsă și i-au trimis să veghieză câteva nopți la castelul din Kent, ca să prindă cu microfoanele hărmălaia de stafii neodihnite. Urechea omenească se poate înșela, dar aparatele ba.

Operatorii societăților de radio s'au așezat seara în castel, cu aparatele gata.

Și au așteptat în liniște, c'un pic de groază chiar, să vie stafiile. Au așteptat mult și bine. A bătut miezul nopții, s'au prelungit clipele și ceasurile. Nimic. Ici colo se clătina doar' o fereastră, de vânt, se trântea o ușă. Spre dimineață s'a răcit grozav. Inginerii au prins a strănuta și a se sgârci de frig. Incolo pace, pustiu.

Nici stafii, nici mirolăituri, nimic!

În răsărit de soare operatorii au prins a drăcu cu ciudă, și-au adunat uneltele și au plecat furioși. Stafiiile nu le-au făcut pe plac. S'au lăsat de minciună.

Castelul din Kent nu are stafii. Ori dacă le are, cum joară fricoșii, ele nu vreau să fie auzite de microfoanele Radiofonistilor. Așa se spulberă credințele deșarte.

Muntele aruncător de foc din Italia lucrează cu furie

Vulcanul *Vezuviu* de lângă orașul Napoli, ca aproape totdeauna primăvara, a început iarăși să scuipe flăcări și cenușă fierbinte. De data asta mai cu furie ca în anii premergători. Gara muntelui are de curând o crepătură mai mare, pe unde va porni râul de lavă, ducând spre poale foc și prăpăd. În jurul vulcanului se simt ușoare cutremure și se aud bubuituri prevestitoare de rele. Noaptea *Vezuviu* are o mare coroană înflăcărată, care se vede dela mari depărtări. Apele mării apropiate lucesc însângerate de bobotaie.

Locuitorii din împrejurimi, deprinși cu asemenea jocuri ale muntelui aruncător de foc, nu se arată înspăimântați. Ei își văd înainte de treburi și dorm liniștiți. Spun și învățații că, în afară de obișnuitele svârcoliri ale focului lăuntric, nu se prevăd primejdii mai mari.

Ce mai fac partidele politice

Național-țărăniștii la stat în București

Sâmbătă și duminică (28 și 29 Martie) comitetul executiv al partidului național-țărănesc a ținut ședințe la clubul său din Capitală. Se crede că ședințele au fost destul de furtunoase. D. Mihalache a părâșit odată ședința și a trimis o scrisoare în care spunea că lasă locul dsale dlui Iuliu Maniu.

Comitetul executiv, în frunte cu d. Iuliu Maniu, a răspuns dlui Mihalache că au toată încrederea într'ansul, și-l roagă să rămână în fruntea partidului. D. Mihalache și-a reluat atunci locul.

S'a hotărât în ședințele ținute ca partidul național-țărănesc să lupte pentru răsturnarea guvernului care a sărăcit țara și stă la putere fără voia poporului. Comitetul și-a exprimat încrederea în președintele partidului, d. Ion Mihalache, cerând să facă tot ce crede de bine pentru răsturnarea guvernului.

Înainte de adunare se vorbea că o să se producă chiar rupturi. S'a dovedit însă că partidul a ieșit cu rândurile strânse, d. Maniu fiind de aceeași părere cu d. Ion Mihalache.

Iubiți cetitorii!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Comuniștii din Chișinău au fost condamnați

Un profesor de teologie, ortodox, condamnat la închisoare

De săptămâni întregi se judecă la Chișinău procesul unui profesor de teologie dela facultatea ortodoxă de acolo. Profesorul, numit Constantinescu-Iași, e învinuit că împreună cu alți profesori și funcționari, a făcut la noi în țară propagandă comunistă, căutând să schimbe forma de guvernare de acum.

Consiliul de războiu din Chișinău, a găsit că învinuirea e adevărată și de aceea a condamnat pe acuzați după cum urmează: Constantinescu-Iași la 2 ani și 6 luni închisoare, 20 de mii Lei amendă și 10 ani interdicție. Aceeași pedeapsă au primit-o Brașoveanu, inspector zootehnic și următorii evrei: Mayerstein David, Diner, și Rabinovici. Un oarecare Zoltan a fost condamnat la 3 luni închisoare, 5 mii amendă și 5 ani interdicție.

Noua lege administrativă

Săptămâna trecută a fost publicată în „Monitorul Oficial” noua lege administrativă, aceeași lege după care se vor conduce comunele și orașele. Spieșim din acea lege câteva părți cari privesc satele.

Fiecare sat va fi condus de un consiliu care va fi format din 10 membri. Cei 10 membri vor fi aleși dintre bărbații trecuți de 25 de ani. Vor avea drept de vot și femeile cari au școală, cari sunt funcționare la stat, văduvele și cele decorate pentru că au murit în timp de războiu pentru țară.

Alături de cei 10 consilieri aleși vor fi și consilieri de drept: unul dintre preoții bisericilor naționale, un învățător, ș. z.

Consilierii vor alege din sânul lor un primar și un ajutor de primar. Tot la 3 ani jumătate dintre consilieri se vor schimba. Prima dată se va trage la sorți cari să plece și cari să rămână. După alți trei ani, vor pleca cei rămași prima dată. Ca să poți fi ales primar trebuie să ai 30 de ani împliniți și să nu fi trecut de 65.

Sfințire de steag în Mihail

Reuniunea femeilor române gr. catolice din parohia Mihail și-a serbat în ziua de Buna-vestire sfințirea drapelului. Serbarea a fost mult înălțată prin prezenta Sf. Sale Parintelui *Dumitru Neda*, profesor la Academia teologică din Blaj. Înainte de sfințire s'a slujit Preacinstiul Paraschiva al Preacuratei, cântat de membrele Reuniunii, sub conducerea cantorului, după care a urmat sfințirea apei săvârșită de Păr. Prof. Dumitru Neda și de Preotul local Păr. *Gheorghe Nicoară*, având ca lector pe d. Gheorghe Stănes. După sfințire Păr. Neda a ținut o prea frumoasă cuvântare, vorbind despre scopul omului și în ce chip se poate atinge acest scop, luând ca pildă viața și virtuțile Preacuratei Fecioare sub drapelul căreia s'au ierolat 121 femei din parohia Mihail. Au urmat câteva frumoase cântări „mariane”, cântate de membrele Reuniunii, după cari Par. local a mulțumit Dlui Prof. Neda pentru interesul și dragostea ce a avut-o față de parohia Mihailului.

Țin să amintesc că drapelul cel nou este făcut din mătășă curată, cusut cu fire de aur, la firma „Hoza” din Sibiu, în preț de 4000 Lei sumă dăruită de membrele Reuniunii.

(Pd)



Bogăția apelor noastre. La Galati s'au scos de curând din Dunăre un crap de 18 kilograme și o ștucă de 12 kilograme. Norocoșii pescari au luat pe crap 810 Lei și pe ștucă 720 Lei. Bună pleacă. Crapi și ștucă atât de mari, rar se pomenesc.

D. Valer Pop amenințat cu moartea. Un oarecare N. Chintescu din Craiova trimis dlui Valer Pop ministrul justiției o scrisoare în care îl amenință cu moartea. S'a făcut imediat cercetări și Chintescu a fost arestat. În fața oamenilor legii a declarat că a trimis scrisoarea într'un moment de dezechilibru. Într'un proces și-a pierdut toată averea deoarece un judecător n'a căutat un act mare valoare. Pentru amenințarea cu moartea va fi judecat în curând.

Leacul malariei. Malaria sau frigurile de baltă, pe cari le dau înșepăturile floarelor sunt o boală grea și îndelungată, căreia până acum doctorii nu-i aveau leacul. Oamenii purtau pe picioare ani mulți, ca la urmă să sfârșască răpuși de alte boli, ce se însoțeau cu malarie, ca boala de ficat, de splină, și altele. De curând o soră-călugăriță, îngrijitoare de bolnavi în Murano (Italia), a reușit să scoată un leac din fel de fel de buruieni, care vindecă frigurile de baltă, repede și fără a mărl. Poate să fie un semn de sus, că tocmai prin mâna unei călugărițe să lasă un leac atât de folositor și de mult așteptat. Atâtea călugărițe vor binecuvânta pe călugărița din Murano, pentru leacul contra cumplitelor boluri cari au secerat până acum atâtea și atât de vieți omenești.

Când copiii-și fac de cap. Copilul Dumitru Ganea de cinci ani din com. Săpăuș, se juca săptămâna trecută cu chibrituri lângă păte. Dela flacăra chibritelor, s'au aprins două șire de paie ale lui Ioan Macavel. Focul s'a întins la hambar unde au ars la 1800 lei feldere de grâu și cucuruz. Pagubele se ridică la 20 de mii Lei.

A murit din beaură. Vlad Nicoară de 55 de ani, din comuna Cergăul Mare, a murit la crâșma satului unde a beut peste măsură. Tot golind la pahare a simțit că începe să face rău. Spre miezul nopții s'a dus să se culce în șura cărciumii. A doua zi a fost găsit mort pe palele din șură. Se vede că beutură prea multă l-a otrăvit trupul.

A furat un tren. Nu la noi ci în America, țara tuturor ciudațeniilor. Un american se pare că nu în toate mințile, a lovit în cap pe mecanicul unei locomotive, l-a aruncat și a luat el cărma trenului. Trecea prin țară cu o lușcă nebună. S'a dat atunci ordin să se deschidă toate liniile, ca să nu se întâmple vreo nenorocire. Nenorocirea tot s'a întâmplat. Trenul a deraiat la o cotitură și mecanicul a rămas mort între fierățile vagoanelor.

Și frica-i bună la ceva. În războiul din Africa un avion cu cărma stricată a fost nevoit să coboare la pământ, de silă ca să nu se facă vreo bună. În căderea pajura de oțel a dat în clocol drept în coliba sărăcăcioasă a unui biet negru. Soldații sburători au avut noroc să scape teferi, dar mare le-a fost mirarea

când au văzut sărind din colibă un locuitor tuclaria și fugea mâncând pământul, de spalmă, uitându-se mereu în urmă și făcând la cruci fără încetare. (Se știe că Abisiniienii mare parte sunt creștini) Credea, sârmanul, că a dat Belzebul peste coliba lui! La urmă au aflat că acel negru înspălmântat, zăcea de mulți ani de paralizie (lovit de vânt rău) și nu se putea mișca nici decum din așternutul lui. Frica de aeroplan l-a vindecat. Nici lepu-rele încolțit de dulăi nu l-ar fi întrecut acum, în fugă. L-a îndrăvenit groaza.

Cea mai mică țară din Europa este republica San Marino, vecină cu Italia, spre miez-noapte-apus. Această țară are o suprafață de 48 km². Numără 14 mil de locuitori și ține o armată de 1200 soldați. A lu t parte la războiul cel mare, fiind alături de vecina ei Italia.

Au năvălit lupii și urșii în sate. În Rusia bântue un frig cumplit. Din această pricină sălbătăciunile pădurilor nu găsesc de mâncare. În regiunea Komsonalsk, halte de lupi și de urși năvălesc prin sate căutând de mâncare. Oamenii stau încuiați în case și nu îndrăznesc să iasă afară de frica fiarelor. Într-o comună au fost sfășiate patru persoane: doi bărbați, o femeie și un copil. În alta au fost sfășiate toate vitele din grajdul satului.

S'a spânzurat săptămâna trecută un sas din Țapu, numit Toma Harman, de 58 de ani. Și-a pus capăt zilelor deoarece avea multe datorii la bănci și nu le putea plăti.

A căzut crucea peste el. În hotarul Mănăstirea din apropierea Dejului s'a întâmplat săptămâna trecută o cumplită nenorocire. Copilul Nicolae Marin, de 14 ani, din comuna Nireș, păștea o turmă de oi pe lângă cimitirul comunal. Fiind singur a început să se joace cu crucea de piatră de pe un mormânt, încercând să o răstoarne. Crucea s'a prăbușit toc-mai peste el zdrobindu-i pieptul. Copilul a mai chinat câteva minute și a murit, alături de oile ce pășteau liniștite.

A fost îngropat de viu. Muncitorul Dumitru David de 31 de ani din comuna Sulița jud. Ialomița, lucra săptămâna trecută la o fântână a unui vecin. A săpat vreo 26 de m., când l'a părut că de o parte zidul fântânii e cam slab. L-a întărit atunci cu scânduri și a continuat să sape. Deodată pământul s'a surpat acoperind fântâna. Corpul nefericitului muncitor a fost apucat sub greutatea pământului. Tatăl său și un frate au fost mariori nenorocirii dar n'au putut să-l dea nici un ajutor deoarece pământul s'a surpat dintr'odată. După câteva ore de muncă, trupul muncitorului, fără viață, a fost scos de sub pământ.

A murit opărit. Un copil din Brașov, numit Matei Iosif, de un an și două zile, a căzut săptămâna trecută într'un cazan de apă clocotită. I-s'a opărit toată carnea trupului, ca la un pul de găină pus la foc pentru zamă. Copilul a mai trăit câteva ceasuri și a murit în chinuri groaznice.

Hoști de copii. Încă nu s'a terminat valva stărnită în jurul lui Hauptmann, cel învinuit că a furat pe copilul lui Lindberg. Zilele acestea el va fi omorât. Scriu gazetele străine că până acum două sute de mil persoane au cerut bilete ca să fie de față la moartea lui. Hoștii de copii încearcă în America un nou furt. Trăgește la New-York un copil care cântă minunat la vioară. I-se spune copilul-minune. Hoștii au trimis tatălui său scrisori în care cereau bani, altcum îl vor fura copilul. Tatăl copilului a făcut un castel, o

adevărată cetate, în California, păzită de mulți detectivi, și acolo și-a trimis copilul să trăiască un an de zile. Iată unde ajung oamenii fără credință și fără frica lui Dumnezeu.

I-a căzut un bolovan de piatră în cap. Muncitorul Gîlgorie Cocean, de 61 de ani, din com. Văleni jud. Cluj, lucra la o carieră de piatră din comună. Deodată i-a căzut în cap, de la o înălțime de 10 metri, un bolovan mare de piatră, care l-a despicat capul. Bătrânul s'a svârcolit de vreo câteva ori trosindu-și toate puterile să se ridice, dar în urma pierderii de sânge a murit.

Serbarea „Agrului” în Curtuiuşul-Mare

În ziua de 25 Martie 1936 după masă, organizația parohială „Agru” din Curtuiuşul-Mare a aranjat o serbare religioasă în sala Nr. 1 a școlii primare de stat. Pe scena a-nume construită de preotul local și de directorul școlii Goloman Gavril, pe spesele lor proprii, și provăzută cu culise, s'a desfășurat următorul program:

Sfinte Dumnezeule, cântat de corul elevilor, sub conducerea cantorului Avram Gavril, președintele Agrului. — Cuvânt de deschidere și de îndemn pentru a se irola cât mai mulți sub stegul Agrului, rostit de preotul local Alexandru Cherecheș. — „Numele Domnului” poezie, recitată de eleva Aron Anca cl. IV. — „Icoana” poezie, recitată de Timb Ioan cl. II. — „Cum îți porți tu crucea?” poezie, recitată de Avram N. Cristina cl. II. — „Numele lui Isus” poezie, recitată de Petrea Rozalia cl. II. — Ce este, și cum trebuie să fie familia creștină, conferință ținută de d-na Cornelia Cherecheș învățătoare. — „O Marie, stea divină” cor condus de d-na Maria Goloman. — „Omul risipitor” poezie, recitată de Duruș Marina cl. IV. — „Un copil și de școală” poezie recitată de Lăcătuș Cristina cl. IV. — „Crucea lui Hristos” poezie recitată de Moldovan Cristina cl. IV.

„Cruzii tale ne închinăm” cor condus de d-na Cornelia Cherecheș inv. — „Cu Dumnezeu” poezie recitată de Timb Vasile cl. IV. — Piatră sudalma, citită din cartea p. Iosif Tălmăcel, de Avram Ioanich. — „Piatră sudalma” poezie, recitată de Dod Vasile cl. VII. — „Cei ce merg la vrăjitori” recitată de Dan Gheorghie cl. VII. — „Sfârșitul lumii” poezie, recitată de Avram Ioanich cl. VII. — „Judecata de pe urmă” poezie, recitată de Avram Ioanich cl. VII. — Ziua dreptății, citită din revista „Vieța Creștină” de Petrea Teodor cl. VII. — Nădejdea mea, cor condus de d-na Cornelia Cherecheș învățătoare. — „In grădina Ghetsimani” recitat de Avram Benjamin cl. VII. — „Prinderea lui Isus” recitat de Timb Gavril cl. VI. — Căina lui Iuda” recitat de Dan Valentin cl. VI. — „Isus la Pilat și la Irod” recitat de Hotea Ioan cl. IV. — „Istă-rirea osândeii lui Isus” recitat de Dan Gheorghie cl. VII. — „In drum spre Golgota” recitat de Petrea Todor cl. VII. — „Rest'gnirea” recitat de Dod Vasile cl. VII. — Te ador Isuse, și Cuvine-se cu adevărat, cor condus de Avram Gavril cantor, președ. — Ieri și azi, monolog recitat de Avram Ioan cl. V. — Vitejia țigă-mului, dialog, predat de Aron Arghil cl. V și Clujan Teofil cl. V.

După acest program, preotul local a rulat cu aparatul cinematografic „Pathe Baby” filmul „Vieța lui Isus” partea I.: „Nașterea și sâni copilăriei” și partea II.: „Vieța și activitatea publică a Mântuitorului”.

Correspondent



Lecuirea animalelor cu burueni

Mătrăgăna. O buruiană veninoasă ce crește prin păduri și prin văi mai adânci. Are tulpină ramificată, frunzele ovale ascuțite, iar florile mărișoare, a-plecate și de culoare brună-violetă. Fructele sunt boabe puțin turbitate, negre, strălucitoare.

Ciumăfaia. Crește pe lângă garduri și pe lângă drumuri. Se găsește și prin dărîmături și locuri necultivate. Are un cotor crengurit ca și un copac. Fructele sunt cutiuțe cu țepe moi și cuprind multe semințe negre.

Toate părțile acestei buruieni sunt veninoase. Oamenii cred, că dacă ga-lițele mănâncă semințe de ciumăfaie, mor. Din cauza aceasta o și stărpesc de prin ogrăzi.

Din frunzele de ciumăfaie zdrobite, storo un suc verde pe care îl întrebuințează la stărpirea viermilor din ră-nile animalelor.

Izma bună. Crește prin grădini. De leac se întrebuințează frunzele culese înainte de înflorire. Frunzele ucate și zdrobite, sau în formă de fiertură se întrebuințează pentru vindecarea durerilor de stomac ale animalelor.

Tătăneasa sau iarba lui Tatin. Crește prin fânețe umede, pe lângă drumuri și garduri și pe malurile pâraielor. Are o rădăcină lungă, și neagră pe dinafară. Tulpina și frunzele sunt păroase.

Ca leac se întrebuințează rădăcina. Sângerări mai mari se vindecă cu praf de rădăcină de Tătăneasă. Cu rădăcină fiartă în apă se vindecă animalele de cufureală.

Lumânărica. Crește pe lângă drumuri. E păroasă și cu flori galbene. Fiertura de frunze se întrebuințează pentru lecuirea tusei animalelor de casă mai mici: câni și mățe.

Iarba-mare. Se găsește pe marginea pădurilor, pe lângă pâraie și prin fânețe umede. Tulpina e ramificată și păroasă. Frunzele sunt dințate pe margine și alburii pe dos. Florile sunt galbene.

Patria acestei buruieni e Asia-mioă. În multe părți se cultivă anume ca buruiană de leac.

Se întrebuințează rădăcina, care e bună pentru vindecarea durerilor de stomac ale animalelor. Fiertura de ră-dăcină de iarbă mare face și poftă de mâncare. Rănilor învechite ale oailor, poroilor și oilor încă se vindecă, dacă se spală de fiertură de iarbă mare.

Se spune că fumul de rădăcină de iarbă mare alungă țînțarii din casă.

Cinci degete. O buruiană târâitoare ce crește prin locuri umede și prin livezi. Tulpina e simplă, frunzele din cinci părți și florile sunt galbene.

Ca să dea caprele mult lapte, tre-buie hrănite înainte de adăpost cu frunze de cinci degete. Picioarele scri-nite și umflăte ale oailor încă se vin-

decă dacă sunt legate cu frunze de oinci degete fierte în vin și unse cu unt.

Pirul. O buruiană stricăcioasă a agriculturii. Crește prin locuri cultivate și nisipoase, prin livezi, grădini și fânețe.

Fiertura de rădăcină de pir e bună pentru animalele cari sufer de tusa. Taiată mărunt și mestecată cu ovășe dă cailor ca hrană.

Cruculița. Se găsește prin locuri nisipoase și necultivate. Are frunze puțin dințate și florile sunt galbene.

Oamenii întrebunțează această buruiană pentru vindecarea boalelor de limbrici a animalelor.

Ion Popu-Câmpeanu

Cărți nouă

Ne plere neamul..! — Triste povești din Petrești de *Părintele Nicolae* (Dr. Brinzeu, canonic în Lugoj). Bibliotecă „Agra” Nr. 11. Tipografia Națională S. A. Cluj. Pagini 70, prețul Lei. De vânzare la Librăria Seminarului în Blaj. La prețul cărții se adaugă 2 Lei pentru poștă.

Știe toată lumea românească dela noi, că în unele comune din Banat, și poate și aiurea, este foarte lătit păcatul *impiedecării nașterilor de prunci*. Soții de căsătorie se feresc să aibă copii și astfel pe lângă marele păcat, condamnat de Dumnezeu și de biserică, în acele părți ne pier, ni-se stinge neamul, văzând cu ochii..! Răul este atât de mare încât, cu adevărat, ne amenință o mare primejdie. Sunt atâtea cazuri, când familii bogate dintre români, lipsite de copii, sunt silite să-și testeze moșiile la șvabi și la unguri cari să îngrijească la bătrânețe pe soții rămași singuri și neputincioși.

În privința acestui mare păcat este scrisă cârticica pomenită în fruntea acestor șire. Și este scrisă într-o formă atât de cuminte și de convingătoare, încât ea este nu numai o prețioasă comoară de învățături creștinești, ci și o citire dintre celea mai pe înțeles și mai atrăgătoare. Se vorbește într-ânsa de copil, de căsătoria creștinească, de răul cel mare al împiedecării nașterilor și, la urmă, se dau învățături luminoase bărbaților, femeilor și întreg poporului românesc. Mai rar o cârticică atât de folositoare și de la timp venită. Nu găsim destule cuvinte spre a o lăuda și a o recomanda tuturor creștinilor, nu numai din ținuturile primejduite, ci și de aiurea, ca răul obicei să fie curmat c'un ceas mai cărând.

Cârticica Păr. Canonic Dr. Nicolae Brinzeu ar trebui citită în întregime (în două-trei ședințe) cu prilejul serbărilor religioase ale Agrului și răspândită cât mai mult, ca o hrană bună și foarte folositoare. Ar trebui să o aibă cel puțin toate bibliotecile parohiale și ale organizațiilor Agrului.

O recomandăm cu toată căldura! Iar ca probă de ce cuprinde cartea, tipărim o bucată în acest număr al gazetei noastre. (am).



Păr. V. Gergely. Suma de Lei 3765 am primit-o în 28 Febr. 1936.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Costea Dumitru, Cornel Moza, Dr. Paul Luran, Mihai Surdu, Dreghiciu Isidor, Vana Alexandru.

Câte 150 Lei: Holirca Gavril, Păr. S. Nicoară, Gh. Popa, Vasile Oltean, Eufimia Ștefănică, Vasile Pop, Anton G. Andrei, Ionuș Is. Petrina, Ioja A. Bejan, Mihai Mr. Lucaci, T. Schiau.

Alte sume: Partenie Ungurean 200; Simion Lazar 53; Terchi Petru 100; I. Handrea 90; Nicolae Petruța 60; Cionca Petru 100; Leon Moldovan 100; Mihail Surdu 200; Corneli Muste 100; Imbuzan Tanasie 38; Parohia Sf. Gheorghe Erie Pa 1000; Ioan Cifor Erie Pa 1000; Alexandru Lucian 38; Dobocan Ioan 300; Albu Ioan I. Alexă 50; Ioan Cozma 300; Eugen Bucur 187.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cârticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserică. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, Jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfintei iturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine

când și unde se poate sluji; biserică și ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. Liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră despărțită**, este cea mai nouă broșură care cu siguranță o va cetai fiecare creștin, de truca numai citind această cârticică se va mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

STRASTNIC

care cuprinde rânduiala sfintelor și dă zeeștilor slujbe din săptămâna Patimilor cum întâia oră tipărit cu litere strălucite legat Lei 270.

PROHODUL

Domnului Nostru Isus Hristos
Prețul Lei 270

Banii se trimit înainte, altfel cartea se expediază cu ramburs.

Se afla de vânzare la

Librăria Seminarului
BLAJ

ICONOSTASE,

pictura murală, artistică
execută pictorul
ANTONIU W. ZEILER

Atelier fondat în anul 1903 în Blaj

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

„Fetița Orfană”

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de călduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Librăria Seminarială din Blaj

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru porte. Cu ramburs nu se trimite.